

משבר ממשלתי מתקרב וכו'. תגרום לכך התחדדות היחסים בין שתי שותפות הקואליציה, מפא"י ומפ"ם. שרי מפ"ם מאוכזבים מהתקציב הדל שנקבע על-ידי שר האוצר למשרד הפיתוח שברשותם, ויתכן כי סיעת מפ"ם בכנסת תימנע מהצבעה בעד התקציב, לכשיובא לאישור הכנסת בסוף החודש הבא. הימנעות כזו תביא לסילוקם מהממשלה.

לעומת זאת, יחוד שיפור ביחסי מפא"י-יהדותיים. אחת מאבני הנגף בפני יחסים אלה, סירובו של שר החינוך והתרבות זלמן ארן לקבל את ח"כ הפועל המזרחי יצחק רפאל ככת"ש, תסולק בעוד ימים אחדים. לתפקיד זה, שהוקצה לרתיים, יכנס בעוד ימים אחדים ח"כ הפועל המזרחי משה אונא.

חדשות מן הצד השני של הקו הקואליציוני: מנחם בגין יסכים לימניו של ציוני-כללי כנשיא המפלגה המאוחדת, העלוהה לקום משיחות המיזוג המתנהלות עתה בין חרות והצ"כ. ויתור נוסף: מוסדות המפלגה יורכבו על בסיס של פיסיפייט, למרות שכוחה של חרות בכנסת גדול בשלושה כסאות מזה של הצ"כ.

אז תצפה לכיור משפטי של פרשת הטנדרים של שייקה ירקוני. כמעט ודאי כי ירקוני יבטל את תביעתו, כתוצאה מלחץ חוגי השלטון החוששים, בצדק, כי המשפט יגלה איסורים נרחבים במשרד הבטחון.

נסיונו של ג'ון פוסטר-דאלס להוציא את ישראל מתחום התעמולה המפלגתית לקראת הבחירות לנשיאות בארצות-הברית נכשל בקרוב. תשמע הצהרות בעדי-ישראליות למכביר משתי המפלגות הגדולות. בין אלה שילכו בעקבותיו של עלי סטיבנסון ברך זו: אייברל הארימן ואסטיס קיפובר הדימוקראטיים ותומס דיואי הריפובליקאי.

לא רק דברים יפים ייאמרו על נושא זה. בגל הרכילות הגדול שיקדים את הבחירות, תשמע גם כי סגן שר החוץ האמריקאי לענייני המרחב, ג'ורג' אלן, הושפע נגד ישראל מפני שהוא בעל מניות בחברות נפט אמריקאיות, הפועלות במדינות ערב.

איש אחר שיואשם בפעילות אנטי-ישראלית: הקומנדר אלמו האצ"סן. האצ"סן, ששירת בתור ראש משקיפי או"ם, מסר חומר תעמולתי מתוך יחסי האו"ם לקבוצות נגד-ישראליות הפועלות באמריקה.

ישראלים המצפים לשינויים אישיים מגרי מנהיג המערבית יזכו לפרעון מוגבר של תביעותיהם. החל מחודש אפריל הבא יכנסו לתוקפם פירושים ליברליים יותר לגבי החוקים הקובעים מי רשאי לקבל פציוניים וכמה. אין גם להניח שהשילומים למדינת ישראל ייפסקו בזמן הקרוב, מאחר שכל השילומים מהווים לא יותר מחצי אחוז מכלל התקציב המערב-גרמני, ואילו ערכם התמימולתי גדול לאין ערוך.

בתוך הנהלת חברת-השילומים, לעומת זאת, לא יהיה הכל חלק. טיכסונים קשים צפויים סביב רשימת הסחורות שיש לרכוש בגרמניה. הלל זך, נציג סולל-בונה, דורש בעיקר קניית חומרי גלם למפעלי החרושת של סולל-בונה ואילו ד"ר אליכס שנער, נציג שר האוצר ושר המסחר והתעשייה, נוטה יותר לרכוש מוצרים להקטנת גרעונה השוטף של המדינה.

השנה המשפטית הקרובה תעמוד בסיומן הקרבות בין מיכאל כספי ושמואל תמיר. נוסף על משפטי קסטנר (קסטנר נגד גרינוולד בתביעת הפיצויים על הוצאת דיבה, גרינוולד נגד קסטנר בתביעה הפלילית על שבוטע שקר) יתנגשו השניים גם בתביעת קראו, אחד העדים הראשיים נגד קסטנר, לתשלום פיצויים מידי הסוכנות היהודית, אותה מייצג כספי, ובמשפט בהרל נגד ידועות-אחרונות (כו ייצג כספי את בהרל, תמיר את העתון).

בקרוב תשמע חדשות מ"שורת הנאמנים" של מפא"י. השורה, שהודיעה על כוונתה לטהר את המפלגה מבפנים, עומדת לפרסם סידרה של גילויים מרעשיים, הנוגעים לאישים בצמרת מפא"י ובתוכם אחד השרים. החומר של הסורה האנונימית יכלול טענות על חיימתות ובוזות של כמה מדאשי מפא"י.

היחסים בין היהדות הלא-ציונית של המערב ובין יהודי הגוש המזרחי יתהדקו בחודשים הקרובים. רק יהודי ברית-המועצות עצמה יארו מחוץ לתחומי התיידדות זו.

זריקת-עידוד פומבית תינתן בחודש הבא לקרן-המגן. היא תבוא מכיסו של הנדבן האמריקאי הידוע פרד (האבא של צה"ל) מונטגו, שאסף סכומים ניכרים למטרה זו בין מכריו האישיים. לסכום זה הוסיף תרומה נכבדה משלו.

צפה לדברים אלה בעולם ההסברה והעיתונות: סיכויו של משה (מו"ש) פרלמן לקבל לידיו ענף רציני בשטח ההסברה הישראלית יעלו, הודות ללחצו האישי של משה שרת.

ירחון בשפה האנגלית, בשם ז'ורנל לייצוא, יצא לאור, אף הוא בתמיכת משרד החוץ.

עתון-ערב מפא"י ירש את מקומו של הדור המנוח. העתון יופיע בשעה שש בערב, יחולק לימניים בדידותיהם.

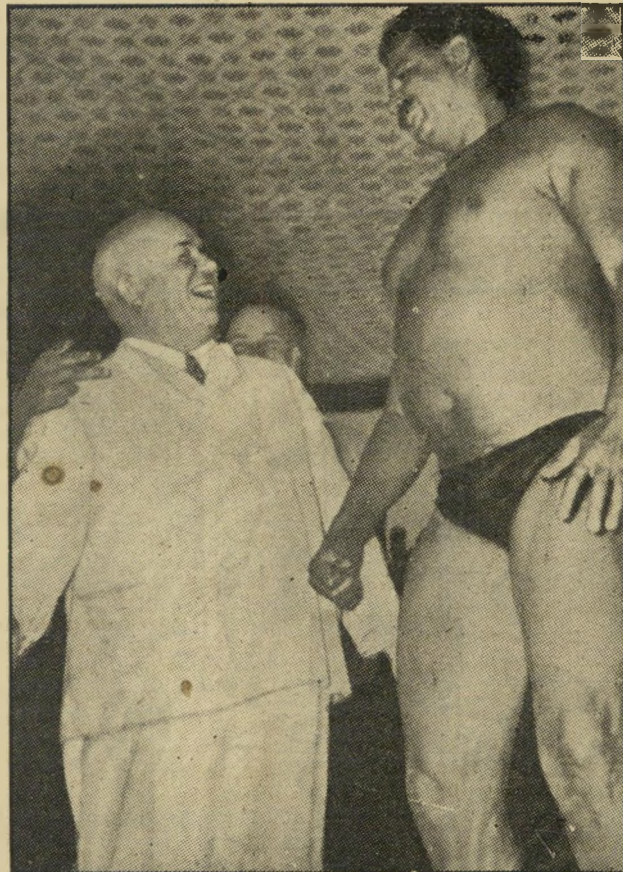
מיכנים ציבוריים חדשים יקשמו את רחובות תל-אביב בעתיד הלא-רחוק. בין השאר: מספר בתי קולנוע, מהם שניים בצפון העיר, אחד במרכז ואחד בקרבת התחנה המרכזית. נוסף להם: שורה של משתנות, צנועות מאלה הפזרות ברחובות פאריס.

העם עוד לא אבדה

מדינת ישראל כולה דומה לנערה שקועה בחלומות, הקוטפת עלי כותרת מרגנית ומ' מלמלת לעצמה: "הוא אוהב אותי, לא או' הב אותי, כן אוהב אותי, לא אוהב אותי...". הוצאות פעולה זו נקראות, בלשון הארץ, "הערכת המצב המדיני".

בשבוע שעבר כתב עדלי סטיבנסון, מי שיהיה כנראה מועמד הדמוקראטים לנשיאות ארצות-הברית, מכתב למנהיג יהודי אמריקאי. סטיבנסון ידוע כאדם הקרוב להלכי-הרוחות של הפקידים המקצועיים במשרד-החוץ האמריקאי, ועל כן הוא קריר מאד כלפי ישראל. כאותם הפקידים, הוא סבור כי האינטרס ה' אמריקאי מוביל לקהילת ולבגדאד.

אולם השנה היא שנת בחירות בארצות הברית, ומליוני הקולות היהודיים עלולים

מזכיר כרושצ'וב בחודו (עם מתאבק מקומי) על גמאל להפטיק את הפלירט

להשפיע במידה מסוימת על השאלה אם עד לי סטיבנסון יעתיק את כתובתו לבית-הלבן. לפתע נזכר סטיבנסון שהוא אוהב מאד את ישראל. במכתבו דרש כי ארצות-הברית תדי' אג למאזן הנשק במרחב. לשון אחרת: ש' הספק נשק לישראל.

המטרה: שום דבר. כל זה אינו מפי' תיע. אינה מפתיעה גם הגבת ישראל. המדינה כולה התמוגגה מרוב נחת.

העתון החשוב ביותר בישראל, הארץ, הק' דיש מאמר ראשי של 108 שורות למאורע ה' היסטורי, הריע: "תזווה מסוימת!" שר' החוק, משה שרת, הטרחה את עצמו לועדת החוק והבטחון של הכנסת, הבטיח חגיגית שהפעם זו תזווה רצינית, ויש תקווה.

לפי כל הסימנים, יכריז כל מדינאי אמרי' קאי הכרזה פרטי-ישראלית בחדשים הקרובים, למען הבחירות. לפי כל הסימנים, תיראה כל הכרזה כזאת כ"תזווה מסוימת" בעיני מני' היגני ישראל. לפי כל הסימנים, לא תקבל יש' ראל מאמריקה שום נשק העשוי לשנות את המצב שעה שמפציצים סובייטיים זורמים ל' שדות-התעופה של צה"אי סיני.

ההכרזות האמריקאיות לא ירמו איש באמי' ריקה. כל אורח אמריקאי מבין כי אין שום ערך להכרזות אלה, כי תקופת הבחירות היא ממלכת-חורס-האחריות.

הן גם לא היו מרמות שום מנהיג ישראלי, ולוא רצו מנהתיים אלה לרמות את עצמם בכות.

כי שעה שאין רוצים לעשות שום דבר,

כל תירוץ טוב. אפילו הכרזה של פוליטיקאי אמריקאי.

מדיניות רמז ממוסקבה

אבא אבן היה מרוגז מאד כאשר הודיע, לפני כמה חודשים, שאם אמריקה לא תספק נשק לישראל, תקח ישראל נשק מכל אום שיציע לה.

הודעה זו לא מצאה חן בעיני האמריקאים. מי זה "כל אחד"? שאלו הם בנימוס. האם גם הסובייטים? מיד הודרו דובר משרד-החוץ להכחיש כל כוונה זדוגית כזאת מצד ישראל. הקיץ לפלירט. בינתיים עוברים ה' חודשים, שום נשק אמריקאי אינו מגיע ל' ישראל. לעומת זאת, מונחים במחסני הצבא הסובייטי כמה אלפי מטוסי סילון מכל הסור' גים שאין להם שימוש. לפתע החלו מבצצים רמזים: האם מדינת ישראל מעוניינת לקבל נשק סובייטי?

תחילה לא התייחסו לרמזים אלה ברצינות. אולם אי-אפשר היה להתעלם מהם. אמנם לא מעוניינים הסובייטים לאבד את אהדת ה' ערבים, אותה רכש' זה עתה, אולם שני ני' מוקים חשובים יכלו להסביר את הרמזים: רצונו של ניקיטה כרושצ'וב להוכיח לגמאל עבד אל-נאצר שכדאי לו להפסיק את הפלירט שלו עם אמריקה בקשר לסכר אסואן. הכוונה לאלץ את ישראל לפרוש מן המחנה המערבי, להעביר לידי צה"ל כלי-נשק אשר כל הלקי-החילוץ וההתמושת שלהם יצטרכו לבוא גם בעתיד מברית-המועצות. הסיכויים? יודעי-דבר חדלו מזמן לנבא נבואות בכל הנוגע לפעולותיו של ניקיטה כרושצ'וב, חובב ההפתעות.

החרם הערבי יהודים במפעל

בעלי התעשייה בהולנד ובבלגיה הרימו את גבות עיניהם כשקיבלו את השאלון. היה זה טופס שנשלח על-ידי משרד החרם הערבי לכל המפעלים המקיימים יחסים מסחריים עם ארצות ערב.

ארבע השאלות הראשונות לא היו מפת'רות. המשרד רצה לדעת אם יש למפעל קשרים עם ישראל, אם הקים שם חברת-בת, אם יש לאזרחים ישראלים חלק בהון המניות של המפעל.

אולם השאלות הבאות היו שונות. • האם אתה מעסיק עובדים יהודיים, כמה ובאיזה תפקידים? • האם יש חברים יהודיים בהנהלת ה' מפעל? •

• האם ראשי הסיניפים, מנהלי מחלקות או מזכירי המנהלה הם יהודים? אם כן, ציין באיזה תפקידים. • מה מספר הפועלים היהודיים בבתי החרושת ובמשרדים שלך? •

מלחמה בשאלון. התאחדות בעלי ה' תעשייה ההולנדיים נרגזה. היא הסכימה לזכות הערבים לחקור על קשרי המפעלים של ראל. אך ההתערבות בענינים הפנימיים של המפעלים עצמם לא נראתה לה. ציחיתה היא על חבריה: "לא לענות על שאלות אלה!" השבוע פנו הארגונים הכלכליים בבלגיה לממשלתם, דרשו את התערבותה נגד ה' שאלון.

מעילות המרחק של צימרמן

שלמה צימרמן אוהב-התפוחים, לא נתפס במקרה לפני כשבועיים בשערי גמל חיפה (העולם הזה 956). מכתב אנונימי שהגיע ב' סוף החודש שעבר הציע לקציני המכס ל' פקוח עיין על מנהל האספקה של צים. צימרמן עצמו לא דאג. הוא לא האמין שיש משהו הרוצה ברעתו. להיפך, היו לו ידידים רבים כמעט בכל מקום בו נמצא סניף של שוהס'צים.

כאשר, למשל, שמעו שצימרמן עומד ל' בנות לעצמו חילה בנוה-שאנן, נחלצו כל ידידיו לשלוח לו מתנות יקרות. אם היה טעמם מזור במקצת ולא שלחו לו זרי-פרחים ענקיים או דברי-אמנות, הרי שאין להאשים את צימרמן התמיים. אם התעקש פקיד בכיר בציים, סניף נאפולי, לשלוח לו דוחקא אמ' בטיית חרסינה ירוקה ושני כיורים, מי הוא שיתנגד?

היבתו הטהורה של צימרמן לתרסינות מ' תוצרת חוץ, הגיעה עד לאזניו של רודי אב' רהמסון, מפקח המשק של צים בגרמניה. הוא מיהר לשלוח לחילה ההולכת ונבנית 2000 מרצפות חרסינה יקרה.